

ГРИГОРІЙ КОСИНКА

(1899-1934)

Підготував: вчитель української мови
та літератури
м. Стаханова, НВК №8
Решетняк Богдан Вікторович

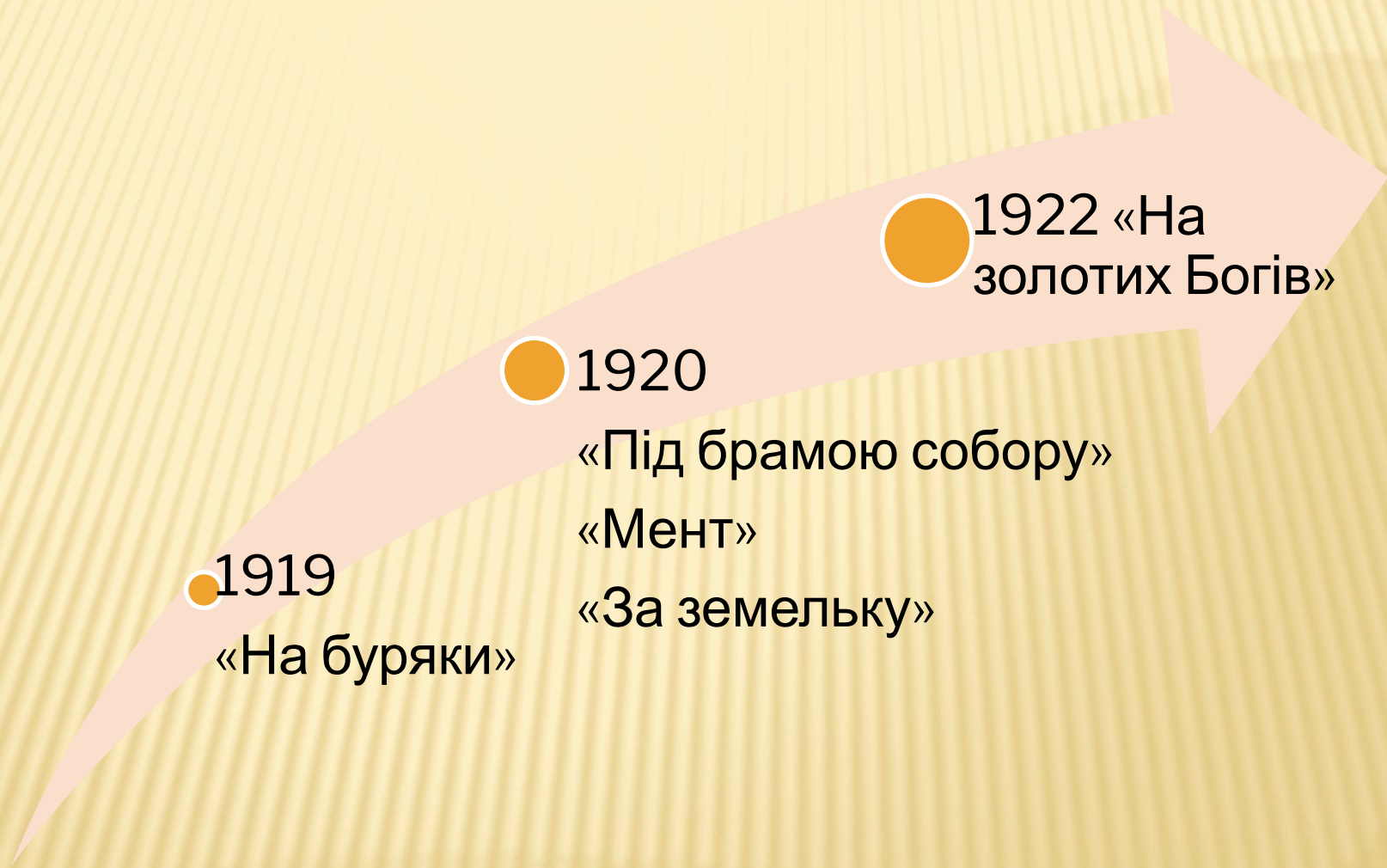
- **29 (17)**
листопада 1899
року в селі
Щербаківка
Обухівського
району
Київської
області
- **малоземельні**
селяни
- **підробіток на**
цукровому
заводі

Катерина Іванівна ШМОРГАЙ (ОЛЕНИЧ), онучка Катерини Терпило, сестри отамана Зеленого, з чоловіком Лукою та дітьми — Ларисою, Катрусєю і Богданом. США, 18 січня 1966 р.
З оригіналу. Публікується вперше.

«Ларисою», Катрусєю і родинною СПУ 18 січня 1966 р.
Катерина Терпило, сестри отамана Зеленого, з чоловіком Лукою та дітьми —
Ларисою, Катрусєю і Богданом. США, 18 січня 1966 р.
З оригіналу. Публікується вперше.

A large, light pink arrow pointing from the bottom-left towards the top-right, serving as a timeline background. Three orange circles are placed along the arrow's path, each marking a specific year and its associated works.

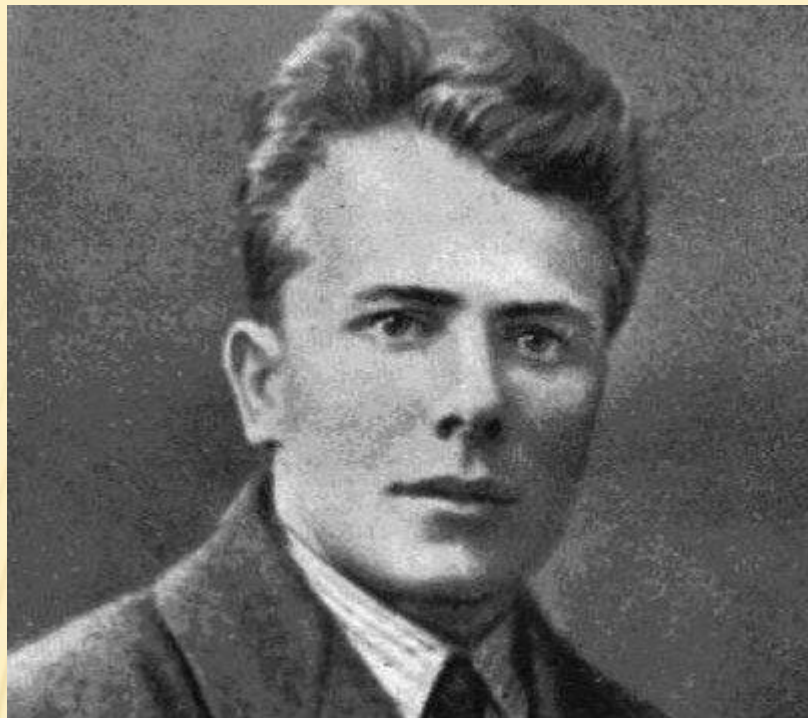
1919
«На буряки»

1920
«Під брамою собору»
«Мент»
«За земельку»

1922 «На
золотих Богів»

На початку 1920-х його ім'я стає відомим.

"Новели дезертира" -
1924 року відмовилися
друкувати.

1934-вибухнув зливою скарг,
нарікань, протестів. З різкою і
запальною люттю він говорив,
що в умовах "соціального
замовлення", коли людину
взяли за горлянку, вона не
може творити

4 листопада 1934 року письменника було заарештовано. З в'язниці він писав до дружини: "Пробач, що так багато горя приніс тобі за короткий вік. Прости, дорога дружино, а простивши - прощай. Не тужи, кажу: сльозами горя не залити. Побажую тобі здоров'я. Побачення не проси, не треба! Передачу, коли буде можливість, передавай, але не часто. Оце, здається, все. Я дужий, здоровий!"

15 грудня 1934 року

"виїзна сесія Військової
колегії засудила Григорія
Косинку-Стрільця до
розстрілу".